

ת"פ 519/01/15 - מדינת ישראל נגד קיריל בוצ'קריוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 519-01-15 מדינת ישראל נ' בוצ'קריוב

לפני כבוד השופטת נעה תבור
המאשימה:
נגד

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד איציק אמיר

קיריל בוצ'קריוב ע"י ב"כ עו"ד בני ניומן

הנאשמים:

החלטה

1. לנאשם מיוחסות עבירות התפרצות לבנין, תקיפה והחזקת נכס חשוד כגנוב.
 2. במסגרת החקירה נחקר כחשוד ביום האירוע בתאריך 17.1.14 על ידי החוקר אורון קריפס (שלוש חקירות ת/16-18), לאחר מכן בתאריך 19.1.14 נחקר שוב על ידי החוקר אלון קופרמן (ת/1), ושוב בתאריך 20.1.14 (ת/2) ולסיום פעמיים נוספות בתאריך 21.1.14 על ידי החוקר שלמה בהט (ת/19-20).
 3. ביולי 2017 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, לדבריו לא התפרץ, לא נמלט מהמקום והחיפוש במסגרתו נתפס רכוש, נעשה שלא כדין. ערב שמיעת הראיות בתאריך 20.12.17 העלה הסנגור טענת זוטא לענין הודעות הנאשם. בהתאם להחלטת בית המשפט בה התבקש לפרט טיבה של טענת הזוטא, ניאות הסנגור למסור כי ביום הראשון בו נגבו מן הנאשם שלוש הודעות, נפגעה זכותו להתייעץ עם עו"ד וכי בחקירות שנערכו עם החוקר קופרמן במועד השני, אופן התנהגותו של החוקר מנע מימוש של זכות ההיוועצות. לגבי ההודעות האחרונות לא הועלתה כל טענה ספציפית אך לדברי הסנגור הדברים שמסר הנאשם בשני המועדים הראשונים השפיעו על הדברים שמסר במועד השלישי.
 4. שלילת זכות ההיוועצות עשויה לשמש קרקע לטענת זוטא אם יוכח כי שלילת הזכות השפיעה על רצונו של הנאשם למסור דברים באופן חופשי ומרצון או מכוח דוקטרינת הפסילה הפסיקתית שנקבעה בהלכת **יששכרוב** (ע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי** (4.5.06)).
 5. במקרה שלפני לא עלה בידי ההגנה להוכיח פגם כאמור ולא שוכנעתי כי האמור בהודעות נמסר מחמת פגיעה ברצונו הטוב והחופשי של הנאשם.
 6. ראשית אציין כי העלאת הטענה בשיהוי ניכר משליכה על מהימנותה שכן לא ניתן לשיהוי טעם סביר כלשהו. לא ברור מדוע לא העלה הנאשם טענת פגם כה משמעותית בעת ההקראה או בחודשים שחלפו מאז. חילופי הסנגורים אינם יכולים להוות טעם ענייני.
- זאת ועוד, השיהוי ניכר כבר בעת החקירות במשטרה. אין חולק כי הנאשם היה מיוצג על ידי סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית ופגש בסנגור בתאריך 18.1.14 כלומר למחרת מעצרו. לא ברור מדוע לא הועלו הטענות לפגמים מיד

בחקירות המאחרות שנערכו לנאשם. לא רק שלא נטען דבר לענין פגיעה באוטונומיה של הנאשם, אלא שהנאשם עצמו התייחס לחקירתו הראשונה והסביר שיש לו גרסה והוא החליט "ללכת" עליה למרות שהוא יודע שלא מדובר בגרסה הגיונית במיוחד (דיסק 1 מתוך 9/ת במונה 45:10). ניתנה איפוא לנאשם הזדמנות להתייחס לאמור בחקירה הראשונה ובחירת הגרסה לא יוחסה על ידו לבעיית ייצוג אלא לבחירה מודעת. יצוין כי גם בהמשך החקירה ובימים בהם עדיין היה עצור, לא העלה הנאשם כל טענה לענין מניעת זכות הייצוג וההיוועצות. השיהוי מחליש מאד מעוצמת הטענה.

7. לגופו של ענין, חקירתו הראשונה של הנאשם **16/ת** נפתחת באזהרה הכוללת הודעה על זכותו של הנאשם להיוועץ בעו"ד. הנאשם קרא את האזהרה וחתם עליה ואינו מכחיש כי הדברים נאמרו לו וכי חתם על כך. יצוין כי במהלך הסיכומים העלה הסנגור לראשונה טענה כי לא הובהרה לו הזכות לגבי סנגוריה ציבורית להבדיל מעו"ד פרטי. טענה זו נותרה מחוסרת בסיס ראייתי שכן הנאשם עצמו לא העיד על כך דבר וחצי דבר. הנאשם בעדותו לא טען שהבין כי הוא זכאי לעו"ד אך לא יכול היה לממש את הזכות בהיעדר מימון והזכות נשללה ממנו משום שלא הכיר את הסנגוריה הציבורית. התרשמתי שהטענה הופיעה בסיכומי הסנגור אך ורק משום שהחוקר עצמו העיד על הדברים.

אין מחלוקת אם כן כי הזכות להתייעץ עם עו"ד נמסרה לנאשם בפתח חקירתו הראשונה. הנאשם טען שביקש לממש את הזכות אך גובה ההודעה החוקר קריפס, דחה אותו התעלם מן הבקשה והמשיך בחקירה. אינני נותנת אמון בטענה זו. הנאשם עצמו לא יכול היה להצביע על השלב בו ביקש להתייעץ ומבוקשו לא ניתן לו ולא תועד. הנאשם לא ידע האם מדובר בחקירה הראשונה, האם בהפסקה בין הראשונה לשניה או במועד אחר. הנאשם לא יכול היה להסביר מדוע חתם על ההודעות מבלי לציין שביקש עו"ד אך מבוקשו לא ניתן לו זאת אף שבסיום כל חקירה נשאל אם ברצונו להוסיף דבר מה והשיב בשלילה. בניגוד לחוסר הזכרון של הנאשם, ולשינויים בגרסתו לענין אופן הצגת הבקשה והשלב, היתה עדות החוקר קריפס עקבית לענין שיטת עבודה ומצאה ביטוי ותיעוד בכתובים. החוקר לא נשאל בחקירתו הנגדית דבר לגבי אפשרות שהנאשם לא הבין את הזכויות וחתם מבלי דעת. החוקר העיד על כך שהוא מחויב לזכויות החשוד ושמר עליהן והעובדה שטענות לענין החקירה לא הועלו על ידי הנאשם גם בימים שלאחר מכן ובאוזני חוקרים נוספים, מתיישבת עם אפשרות שלא נפל פגם ועל כן לא הועלו תלונות.

8. אני ערה לכך שבשתי ההודעות המאחרות יותר מן היום הראשון (**17/ת-18/ת**) לא מופיעה זכות ההיוועצות בנוסח הכתוב של האזהרה, אולם מאחר ומדובר בחקירות מאוחרות, לאחר שהזכות כבר נמסרה לנאשם סמוך לפני כן באותו יום וזאת גם על פי גרסת הנאשם, הרי שלא מדובר בפגם המשפיע על רצונו הטוב והחופשי ועל טיב הגרסה שבחר למסור.

9. לגבי ההודעות שנגבו על ידי החוקר קופרמן, העלה הסנגור טענה כי החוקר עשה שימוש פסול ברגשותיו של הנאשם ובכך נפגם רצונו הטוב והחופשי. כן הפנה לכך שקדם לחקירה הכתובה תשאל ארוך ואזהרת הנאשם נעשתה רק לאחר כארבעים דקות של תשאל.

10. החקירה של החוקר קופרמן (**1/ת**) מתועדת בחמישה דיסקים (**9/ת**). אני מסכימה עם הסנגור שטוב היה לו הזהיר החוקר את הנאשם מיד בפתח התשאל והעמיד אותו על זכויותיו. עם זאת, צפיתי בדקות אליהן הפנה הסנגור בסיכומיו ובשעות נוספות מתוך החקירה ולא מצאתי כי מדובר בפגם שהשפיע על רצונו הטוב והחופשי של הנאשם או שמדובר בפגם בעל משקל של ממש. ראשית מדובר בחקירה שנערכה לאחר שהנאשם כבר הוזהר בחקירה קודמת, לאחר הארכת מעצר ולאחר שכבר נפגש עם סנגור שייצג אותו. שנית, וזה העיקר, צפייה בחקירה מלמדת על כך שהנאשם נכנס לחדר החקירה כשהוא בוכה והחוקר נוהג באנושיות, משחרר את האזיקים, מציע שתיה חמה ונייר לקינוח הדמעות ולא מתחיל בתשאל בטרם הנאשם נרגע. החוקר מבהיר

לנאשם שלא ימשיך בחקירה עד שלא יתרשם שמצבו של הנאשם מאפשר זאת (מונה 9:20). במונה 17:55 שואל החוקר אם יש משהו שהנאשם מבקש לשנות, לתקן או להוסיף על החקירה הקודמת, מאחר ונמצאו פגמים ונתונים שאינם מתאימים לגרסה שמסר. במונה 38:50 מזהיר החוקר את הנאשם בנוסח מלא של האזהרה, הוא מפרט את החשדות נגדו, חוזר על זכות השתיקה, מסביר על זכות לעו"ד ומציין את הסנגוריה הציבורית ומבהיר שהכל נאמר לפרוטוקול. הנאשם מבין היטב את משמעות הדברים ובמונה 44:15 משיב ש"לפרוטוקול" החליט לדבוק בגרסה שמסר ביום הראשון, למרות שהוא מודע לכך שלא מדובר בגרסה הגיונית. צפייה בתיעוד החקירה מפרך הטענה כי החוקר ניצל את מצבו הרגשי של הנאשם וחרג בדרך כלשהי מחקירה לגיטימית.

11. הנאשם אמנם חזר ואמר שהיה בלחץ באותה חקירה ומסר את הדברים מחמת לחץ, אולם לא יכול היה לפרט מהו אותו לחץ וכיצד השפיעה השיחה האישית שנגעה למשפחתו על תוכן הדברים שמסר. כאשר נשאל בחקירתו הנגדית מהו הלחץ שהופעל עליו השיב שביקש להתייעץ והחוקר אמר לו אל תדאג תקבל. לא מצאתי אזכור לכך בדיסק והסנגור לא הפנה לנקודה שבה יש תיעוד לאמרה מסוג זה. התרשמתי כי התיאור "לחץ" נאמר כמנטרה ולא כדבר שיש מאחוריו תוכן ממשי.

12. הנאשם העלה בחקירתו הנגדית טענה נוספת לפיה לא ידע שהוא רשאי לשתוק בחקירה. טענה זו לא הועלתה על ידי ההגנה ולא בכדי. זכות השתיקה מפורטת בהודעות שנגבו ביום הראשון ובהודעה המתועדת בדיסק היא נאמרת ומוסברת באופן מפורט ומפורש וכפי שעולה ברורות מן השיחה הנאשם מבין היטב את הדברים. יצוין כי החוקרים לא נשאלו על כך בחקירה נגדית ואין זאת אלא שהטענה הפתיע אפילו את הסנגור.

13. גובה ההודעות **ת/19-20** לא נחקר בחקירה נגדית והטענות נוגעות למשקל ההודעות אך לא לקבילותן ואין דורשות התייחסות בשלב משפט הזוטא.

14. מעמדה הרם של זכות ההיוועצות אינו מוטל בספק וכך גם הקפדה על יישומה על ידי החוקרים. מן הראיות שהוצגו שוכנעתי כי הזכות ניתנה לנאשם והוא הבין אותה ולא נפל פגם ברצונו הטוב והחופשי בעת שמסר את הדברים.

15. הודעות הנאשם מתקבלות וטענת הזוטא נדחית. **המזכירות תעביר ההחלטה לעיון הצדדים.**

16. המשך הדיון יתקיים במועד שנקבע במעמד הצדדים ביום 22.1.18.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.